

**Звіт №2 Малоzubівщинського ЗДО
про результати моніторингу досягнень дітей дошкільного
віку відповідно до вимог Базового компонента дошкільної освіти та
освітньої програми «Українське дошкілля»
за грудень 2024 р.**

Відповідно до річного плану роботи Малоzubівщинського ЗДО на 2024-2025 н.р. з 01.12.2024 р. по 25.12.2024 р. було проведено 2-ге моніторингове вивчення з метою визначення можливостей дошкільників і постановки конкретних завдань на перспективу (моніторинг досягнень дітей молодшого, середнього та старшого дошкільного віку).

Для проведення дослідження використовувався методичний посібник Н. Шаповал В. Шевченко Г. Остапик «Моніторинг дітей дошкільного віку»/3-тє видання. К.: Мандрівець, 2021р.

Для проведення цілеспрямованого і повного комплексного оцінювання рівня засвоєння програмового матеріалу дошкільниками педагоги оцінювали досягнення дітей за показниками (критеріями, моделями) всіх семи освітніх ліній: «Гра дитини», «Особистість дитини», «Дитина в соціумі», «Дитина в природньому довкіллі», «Дитина у світі культури», «Дитина в сенсорно-пізнавальному просторі», «Мовлення дитини».

Обстежено 18 дітей, з 19 що складало 95% від загального складу.

Для стимулювання розвитку дітей і своєчасного виявлення та усунення недоліків в освітньому процесі моніторинг рівня досягнень здійснюється тричі на рік (вересень, грудень, травень).

Під час комплексного оцінювання педагоги враховували три основні принципи: створення умов для розкриття певних знань, максимальна реалізація навичок дитини, спрямованість на підвищення результативності освітнього процесу. Також фахівці дотримувались певного алгоритму:

- використання діагностичного інструментарію;
- використання методів і прийомів (методика обстеження), які допомагають виявити фактичний різнобічний рівень розвитку дитини;
- За результатами освітньої роботи – визначення рівня засвоєння знань (високий, достатній, середній, початковий).

Для здійснення моніторингу педагоги проводили: спостереження за дітьми (безпосередні, опосередковані), міні-заняття, дидактичні ігри та вправи, розвивальні ігри, бесіди. Також використовували доручення, як один із видів природного експерименту, вивчали продукти праці дошкільнят (малювання, ліплення, аплікації, конструювання, художньої праці, мовленнєвої творчості).

Отже, в результаті проведеної роботи на середину навчального року маємо такі якісні показники моніторингу рівня досягнень вихованців Малоzubівщинського ЗДО (за зведеною таблицею):

**Результати моніторингового вивчення
Досягнень дітей середнього дошкільного віку свідчать:**

№ з/п	Освітні лінії	Початковий рівень		Середній рівень		Достатній рівень		Високий рівень	
		%	К-сть дітей	%	К-сть	%	К-сть дітей	%	К-сть дітей
1	«Особистість»			100	6				
2	«Дитина в соціумі»	16	1	68	4	16	1		
3	«Дитина в природному довкіллі»	16	1	84	5				
4	«Дитина у світі мистецтва»			100	6				
5	«Гра дитини»	16	1	51	3	33	2		
6	«Дитина в сенсорно-	16	1	68	4	16	1		
7	«Мовлення дитини»	33	2	51	3	16	1		

Освітній напрям «Особистість дитини»

Здоров'язберезувальна компетентність

1. Діти мають початкові уявлення про основні засоби загартування.
1. Діти володіють елементарними правилами поведінки вдома. але потребують постійної допомоги дорослого.
2. Діти орієнтуються у приміщенні групи, навчаються користуватися предметами за призначенням.
3. Діти ще не розуміють, що сприяє збереженню здоров'я (рух, правильне харчування, безпечна поведінка, догляд за тілом).
4. Діти намагаються бути охайними, потребують допомоги дорослого, але мають елементарні навички особистої гігієни. Діти намагаються правильно та культурно вживати їжу.

Особистісна компетентність

1. Діти слабо орієнтуються в ознаках статевої приналежності.
2. Дітям ще не можуть самостійно назвати свою належність до певної статі.
3. Не вміють виявляти емоцій та оцінювати себе позитивно ставитися як до особистості.
4. У дітей формуються уподобання, інтереси, мають слабкі уявлення про свої добрі вчинки, деякі діти за допомогою дорослого намагаються розповісти про свої добрі вчинки.
5. Діти потребують постійної допомоги дорослого, постійно відволікаються, ще не вміють діяти самостійно.
6. Діти мало виявляють емоції при зустрічі з однолітками.
7. Діти мають труднощі у спілкування та не вміють регулювати свою поведінку в різних видах діяльності.

Рухова компетентність

1. Діти постійно чекають на допомогу дорослого при руховому навантаженні відповідно до віку
2. Діти не називають, але за бажанням виконують основні фізичні вправи, починають розуміти способи використання обладнання.
3. Діти пасивні, але із спонуканням дорослих вступають до гри, хоча не всі вміють підпорядковувати свої дії діям інших дітей у процесі спільної рухової діяльності, не вміють допомагати товаришеві.

Освітній напрям «Дитина в соціумі»

Соціально-громадська компетентність

1. Діти знають свої імена; за бажанням називають імена батьків та інших членів родини, не всі знають своє прізвище.
2. Не всі діти усвідомлюють зміст поняття «сім'я», але розуміють, що батьки найрідніші люди, які піклуються про неї.
3. Діти усвідомлюють, що бабусі й дідусі також сім'я ставиться до них з теплотою, за бажанням називають їхні імена.
4. Діти не усвідомлюють обов'язки кожного члена сім'ї, але за бажанням можуть розповісти чим займаються батьки вдома. Не розуміють свої обов'язки. Діти здатні співчувати хворим членам родини, але не можуть надати посильну допомогу.
5. Діти слабо орієнтуються у родинних зв'язках, не вміють передати особливості їхньої поведінки та вподобань.

6. Діти усвідомлюють, що родина об'єднує всіх родичів, але виявляють цікавість до родинних справ, свят, зустрічей.
7. Діти вважають себе головними у родині, але люблять усіх рідних, формується вміння виявляти дружні довірливі взаємини в родинному колі.
8. Діти з допомогою дорослих називають предмети домашнього вжитку та їх ознаках.
9. Діти на початковому рівні мають уявлення про працю дорослих вдома і в дитячому садку.
10. Діти за прикладом та допомогою дорослих виконують трудові завдання.
11. Діти не розуміють, що чужі - це люди, які між собою незнайомі, що з ними потрібно поводитися обачно, стримано чемно.
12. Діти з допомогою дорослих із задоволенням вступають в контакт з різними за віком дітьми, навчають дотримуватися норм спілкування.
13. Не всі діти вміють використовувати предмети на іграшки за призначенням потребують підказок дорослого.
14. Діти почали орієнтуватися у тому що група – це об'єднання дітей одного віку, пов'язаних спільною діяльністю. Діти орієнтуються, де у приміщення групи та дитячого садка.
15. Діти самостійно не називають назву міста, вулиці, де мешкає, назву країни та національність.
16. Діти на початковому рівні володіють елементарними морально-етичними нормами міжособистісних взаємин, намагаються дотримувати їх під час спілкування.

Освітній напрям «Дитина в природному довкіллі»

Природничо-екологічна компетентність

1. Діти проявляють цікавість до природного довкілля. Діти з допомогою вихователя вчаться розрізняти за зовнішнім виглядом свійський та диких тварин. Виявляють інтерес до живих істот.
2. Діти з допомогою дорослого помічають та називають природні явища.
3. Діти з допомогою дорослого називають рослин найближчого оточення (дерев, кущів, квітів, будову та смакові якості плодів).
4. Діти не усвідомлюють різноматіність рослинного світу. Також з допомогою дорослого розрізняють тварин і їхніх дитинчат, не всі діти можуть дати самостійно відповідь про зовнішню будову, живлення, пересування, захист, поведінку тварин.
5. Мають елементарного уявлення про сонце.

Навички, орієнтовані на сталий розвиток

1. Діти не розуміють про те, що природне довкілля та життєдіяльність людини взаємопов'язані.
2. Діти не усвідомлюють важливість збереження природи та турботи про навколишній світ.

Освітній напрям «Дитина у світі мистецтва»

Мистецько-творча компетентність

1. Разом з дорослими повторюють знайомі твори малих фольклору, нескладні авторські твори за фрагментами, назвами, ілюстраціями.
2. Дітям складно самостійно відтворювати зміст знайомих художніх творів, відповідати на нескладні запитання за їх змістом, правильно оцінюють поведінку персонажів, не охоче розповідають вивчені вірші.
3. Діти знають вірші, але розповідають за бажанням.
4. Діти знають назву міста, вулиці де мешкає, але називають за допомогою дорослого.
5. Знають свої ім'я, імена батьків, вихователя, помічника, але ще помиляються.
6. Знають, але за бажанням називають предмети домашнього вжитку та їх ознаки.
7. На початковому рівні з допомогою дорослих можуть користуватися предметами й іграшками відповідно до їх призначення.
8. Не можуть будувати елементарні висловлювання про довкілля (природне, предметне, соціальне).
9. Діти почали оволодівати різними техніками малювання (пальчиками, пензликами, олівцями, фломайстрами, крейдою), але все ще потребують словесних інструкцій, діти знають кольори, але помиляються в їх назвах.
10. Діти з допомогою дорослого створюють прості композиції й аплікації, але не розповідають про те що створили.
11. Ліплять з пластиліну, почали оволодівати технічними навичками, намагаються створені власноруч створені речі вводити в ігрову діяльність. Потребують допомоги дорослого.
12. Діти разом з дорослими виконують завдання відтворенні у русі характеру музики, відгукуються на темпові та динамічні контрасти.
13. Діти пасивно підспівують за дорослим, спів викликає труднощі.
14. За допомогою дорослого діти навчаються відрізнити за тембром звучання, та за назвою музичні іграшки та інструменти.

Освітній напрям «Дитина в сенсорно-пізнавальному просторі»

Сенсорні еталони

1. Діти з допомогою дорослого порівнюють величини предметів (великий-маленький, довгий-короткий, високий-низький).
2. Діти за дорослим називають геометричні фігури та форми: круг, квадрат, куля кубик, але все не вміють самостійно порівнювати геометричні фігури з предметами, схожими за формою.
3. Діти не можуть самостійно визначати просторове розташування предмета відносно свого тіла. Складно визначають та називають просторове розташування предмета (вгорі, внизу) та просторові відношення (на, під, поріч, тощо).
1. Діти помиляються під час визначення у частин доби та часових відношеннях.

Логіко-математична компетентність

1. Діти навчились лічити у межах 2, з допомогою дорослого утворюють числа 2, способом додавання 1 до попереднього, порівнюють чисельність множин.
2. Діти за допомогою дорослого порівнюють чисельність множин накладанням і прикладанням предметів, потребують допомоги дорослого.

Освітній напрям «Мовлення дитини»

Мовленнєва компетентність

1. Діти разом з допомогою дорослого навчаються прислухатися до звуків навколишнього середовища та імітувати голоси пташок, тварин.
2. Лише деякі діти почали розпізнавати окремі звуки у словах; складно визначають перший звук у слові, виокремлюють та інтонують звук, що частіше повторюється у словах з вірша.
3. Більшість дітей не може правильно і чітко вимовляти всі звуки особливо свистячі [з], [с], [ц], [дз], [дз'], та шиплячі [ж], [ш], [ч], [дж].
4. Діти навчаються говорити із різної силою голосу, передавати інтонації радості та смутку.
5. Діти з допомогою дорослого почали характеризувати предмети за істотними ознаками та діями, правильно вживають слова позначення частин тіла людей та тварин.
6. Діти не розуміють, як використовувати узагальнюючі слова, образні вирази, порівняння.

7. Діти за зразком дорослого вживають слова, що позначають якості предметів (величину, колір), синоніми, антоніми, спільнокореневі слова.
8. За допомогою дорослого узгоджують слова у роді числі та відмінку; утворюють однину та множину іменників
9. Діти навчаються уживати дієслова із займенниками, *ми ви всі*, різні відмінкові форми *я ти, він*.
10. За підказкою вихователя діти утворюють іменники і прикметники із суфіксами пестливості, прикметниками із суфіксами *-еньк, -есенький*.
11. Діти почали будувати прості речення, в складанні складних речень є труднощі, не вживають слова у кличному відмінку
12. Діти спілкуються українською мовою, але не чисто, відчутній вплив домашнього перегляду мультфільмів іншою мовою.
13. Діти розуміють мовлення дорослих.

**Результати моніторингового вивчення
рівня досягнень дітей старшого віка**

№ з/п	Освітні лінії	Початковий рівень		Середній рівень		Достатній рівень		Високий рівень	
		%	К-сть дітей	%	К-сть	%	К-сть дітей	%	К-сть дітей
1	«Особистість»	8	1	33	4	59	7		
2	«Дитина в соціумі»	8	1	42	5	50	6		
3	«Дитина в природному»	17	2	50	6	33	4		
4	«Дитина у світі мистецтва»	17	2	83	10		0		
5	«Гра дитини»	8	1	42	5	50	6		
6	«Дитина в сенсорно-»	8	1	50	6	42	5		
7	«Мовлення»	17	2	66	8	17	2		

Освітній напрям «Особистість дитини»

Здоров'язбережувальна компетентність

1. Діти мають уявлення про статеву приналежність, за спонуканням дорослих намагаються ставитися з повагою до протилежної статі.
2. Мають елементарну уяву про будову тіла й основні функції організму, діти почали усвідомлювати значення різних органів.
3. За підказками дорослих дотримуються правил здоров'язбережувальної поведінки; виявляють позитивне ставлення до оздоровчих традицій.
4. Діти намагаються самостійно дотримуватися правил безпечної поведінки. Діти розрізняють у поняттях «безпечно» та «небезпечно», інколи помиляються.
5. Діти почали орієнтуватися показниках власного здоров'я та здоров'я навколишніх людей.
6. Діти розуміють, важливість правильного харчування для здоров'я та розвитку людини, але самостійно ще не можуть регулювати своєї поведінки, намагаються самостійно дотримуватися культури харчування.
7. Діти не вміють правильно користуються виделкою, ножем, але вміло користуються серветкою. Не всі діти вміють їсти охайно. Дітям потрібно інколи нагадувати про важливість дотримання правильної постави та навичок особистої гігієни.
8. Діти залюбки беруть участь у іграх із використанням дихальних вправ, точкового масажу, елементів релаксації, пальчикової гімнастики, тощо
9. Самостійно застосовують руховий досвід у повсякденному житті, хоча інколи допускаються незначних помилок.

Рухова компетентність

1. Діти залюбки беруть участь в оздоровчих та фізкультурно-розвивальних заходах, знають багато ігор. Інколи помиляються у визначенні видів спорту.
2. Усвідомлено дотримуються правил, докладають вольових зусиль у подоланні труднощів. Але деякі діти негативно реагують на свої невдачі, не вміють адекватно реагувати на різні ситуації, потребують підтримки дорослого.
3. На середньому рівні володіють основними рухами та навичками шиккування, невпевнено виконують вправи з різних вихідних положень із предметами й без них. Діти знають як правильно користуватися предметами, хоча інколи потребують допомоги.

Особистісна компетентність

1. Загалом діти мають уявлення про існування внутрішнього світу (думки, почуття, бажання, ставлення). Знають чого хочуть (не хочуть); але не всі можуть обґрунтувати своє ставлення. Виявляють інтерес до своїх думок, але помиляються у назвах стану настрою, потребують заохочення до бесіди.
2. Орієнтуватися в основних емоціях та почуттях, диференціюють добро та зло, намагаються стримувати негативні емоції. Будують дружні взаємини, але не з усіма дітьми, інколи не можуть швидко подолати всій негативний стан.
3. Діти не можуть самостійно установлювати причинно-наслідкові та смислові зв'язки між подіями. Для аргументації потребують допомоги вихователя. Але свої переживаннями можуть показати виразом обличчя, передати свої почуття мімікою, жестами, словами.
4. Добре оперують займенником «Я», вирізняють себе з-поміж інших. Діти можуть самостійно обходитися своїми силами, рідко потребують допомоги дорослого. Вчать знаходити спільне і відмінне між собою та іншими.
5. Усвідомлюють і переживають події минулого та сьогодення, орієнтуються в майбутньому; але все ще не розуміють, що обставини життя залежать від здатності допомагати самій собі.
6. Діти орієнтуються у свої правах і обов'язках, їх значеннях, але не можуть самостійно без підказок про це розповісти.
7. Більшість дітей усвідомлює, що прізвище, ім'я та по батькові вказують на її належність до роду, родини, індивідуальність.

Освітній напрям «Дитина в соціумі»

Соціально-громадська компетентність

1. Діти знають своє ім'я, по батькові, прізвище, своїх батьків, але завжди називають по батькові родичів.
2. Діти усвідомлюють зміст понять «сім'я», «сімейні традиції», (склад, взаємна турбота, доброзичливі стосунки з братами, сестрами, збереження сімейних традицій). Діти розповідають про свою сім'ю. Діти знають про свої обов'язки, хоча виконують їх з нагадуванням дорослих. За бажанням можуть надати посильну допомогу.
3. Більшість дітей розуміє та називає ступінь спорідненості членів родини з підказкою дорослих. Розуміють, що родина об'єднує всіх родичів матері та батька.
4. Відчувають себе повноцінними членами родини, розраховують на розуміння й захист родичів.

5. Потребують нагадування дорослих щодо дотримання норм і правил сімейного (родинного) співжиття, потребують допомоги дорослих.
6. Діти знають та дотримуються норм поведінки у родині. Інколи потребують підказок дорослих.
7. Діти хоча і з помилками, але класифікують людей за професіями. Не повністю обізнані з їхніми обов'язками, інколи помиляються називаючи їх особливості (робочий одяг, знаряддя праці тощо). Діти усвідомлюють, що потрібно дбайливо ставитися до результатів праці.
8. Вміють вирізняти знайомих людей з поміж-інших (друзів, сусідів, працівників закладу), вітаються за нагадуванням дорослих.
9. Не всі діти розуміють, що з «чужими» треба поводитися обачно, не достатньо сформований інстинкт «самозбереження». Хоч разі потреби більшість дітей можуть звернутися до сторонніх за допомогою. Діти поводяться невпевнено у розв'язанні певних ситуацій, потребують підказок дорослих.
10. Діти мають навички спілкування з іншими. Не вимушено входять в контакт, знаходять спільну мову із різними за віком дітьми.
11. Діти дотримуються меж прийнятності і неприйнятної поведінки. Домагаються визнання себе іншими дітьми, прагнуть бути бажаними у грі, спілкуванні.
12. Діти не завжди відчують межу допустимої поведінки, але намагаються уникати гострих суперечок, вчаться самотійно порозумітися.
13. Діти орієнтуються у принципах спілкування та спільної діяльності з допомогою дорослих. Усвідомлюють значення та функції поняття «група», намагаються дотримуватися належної поведінки, підтримувати інших членів групи. Вибірково налагоджують дружні стосунки із членами групи, готові йти на компроміс.
14. Діти розуміють, що дружба – це вияв довіри, відданості, поваги між людьми. Інколи не дотримуються дружніх взаємин із дітьми в групі, але усвідомлюють, що дружбою треба дорожити.
15. Діти впевнено відповідають на питання, як називається наша держава, ознайомленні державною символікою, назвою столиці, інколи помиляються у відповідях на запитання. Знають назву свого міста, з підказками дорослих розповідають про символіку міста. Частково знають про державні свята.
16. Діти почали знайомитися з назвами народних оберегів-символів, називають декілька з них. Мають елементарні уявлення про особливості українського національного одягу, рослинні символи, але не всі діти самотійно можуть відповісти на запитання на цю тематику.
17. Діти не повною мірою усвідомлюють особливості перебування у школі про школу, хоча обізнані з діяльністю учня та вчителя.

18. Усвідомлюють своє місце в соціальному середовищі, інколи потребують підказок для виходу із життєвої ситуації.
19. Діти знають та називають власні імена, по-батькові, прізвища, частково знають прізвища друзів. Знають імена та по-батькові вихователів та інших працівників ЗДО.
20. Діти знають багато казок, легенд, оповідань та віршів про природу та предметний світ, діти намагаються самостійно переказувати, хоча інколи потребують додаткових запитань.
21. Діти диференціюють представників різної статі, знають про взаємини між людьми як представниками різної статі.
22. Діти ще не можуть в повній мірі оперувати поняттями «держава», «державна символіка», знають як називається столиця. Діти знають назви гір, назви найбільших річок, назви морів; найбільших міст, не орієнтуються в місці розташування України на карті. Виконуючи завдання припускаються помилок.
23. Діти знають назви предметів домашнього вжитку та побутової техніки, їх деталі, з частковою допомогою дорослого можуть пояснити способи застосування та безпечного поводження.
24. Діти обізнані з народними оберегами-символами (рушники, кольори на ньому); українським національним одягом: вінком (квіти та стрічки); рослинами-символами (калина, дуб, верба, барвінок), тощо. Відповіді не завжди повні.
25. Мають уявлення про школу, але не можуть чітко визначити діяльність учня, вчителя, потребують навідних запитань вихователя.
26. Діти інколи не дотримуються правил культури взаємодії у своїх поведінці. потребують підказок дорослого, що потрібно шанобливо ставиться до інших людей і дорослих і однолітків.

Освітній напрям «Дитина в природному довкіллі»

Природничо-екологічна компетентність

1. Загалом діти загальне уявлення про життя людей на планеті Земля. Знають, що вода буває прісна та солоня. Діти розрізняють стани води. Знають у ній живуть живі істоти. Не всі діти можуть самостійно пояснити, як надходить до осель, як впливає на вироблення енергії.
2. Діти знають, що повітря навколо нас, ним дихає все живе. Розрізняють ознаки повітря, аналізують залежності повітря від пори року. Не всі діти усвідомлюють, що вітер – це рух повітря, може бути різної сили - корисним чи завдавати шкоду.

3. Мають уявлення що суша може бути різної форми (рівнини пагорби, яри, гори). Знають, що на суходолі люди будуть житло, обробляють ґрунт. Мало хто знає, що в надрах є корисні копалини.
4. Цікавляться інформацією природничого характеру, мають бажання зрозуміти суть явищ, визначити взаємозв'язки. Аналізують з допомогою дорослого.
5. Діти навивають про пори року, хоча ще не можуть самостійно вести календар природи. Почали розуміти причини природних явищ, називають їх. З допомогою педагога вчать їх розрізняти та характеризувати їх. Обізнані з правилами навиками безпечної поведінки, але не можуть самостійно регулювати свої дії.
6. Діти орієнтуються у небезпечних явищах природи: пожежа у природі, землетрус та виверження вулкану. Розуміють правила безпеки поводження з вогнем, але не завжди дотримуються. Знають про небезпеку під час грози, граду, ожеледиці, але не можуть самостійно дотримуватися правил безпеки.
7. Не всі діти знають назви найпоширеніші рослини своєї місцевості. Не всі усвідомлюють, що рослини потребують світла, води, поживного ґрунту, що вони залежать від стану погоди. Діти помічають, чому та як відбуваються зміни в житті рослини відповідно до пір року.
8. З частковими підказками вихователя діти розрізняють види рослин: дикорослі, культурні, кімнатні, лікарські рослини. Діти знають чим вони корисні для нас: виділяють кисень, забезпечують їжею тварин, розуміють, що потрібно охороняти рослини.
9. Діти розрізняють тварини за зовнішніми ознаками, хоча вміють їх класифікувати самостійно.
10. Діти розрізняють види птахів (дикі, осілі та перелітні), потребують допомоги дорослого.
11. Діти знають про зміни, що відбуваються у тварин, птахів, комах у різні пори року.
12. Діти орієнтуються в том, що всесвіт, це безліч зірок, планет, називають деякі з них. Діти знають що Сонце - це джерело світла й тепла, а Місяць супутник Землі, всі вони мають форму кулі та обертаються.

Навички, орієнтовані на сталий розвиток

1. Діти усвідомлюють, що довкілля і життєдіяльність людини взаємопов'язані, потребують роз'яснень дорослих.
2. Діти мають уявлення, що люди здійснюють природоохоронні заходи для збереження та відновлення тварин та рослин, що зникають.
3. Діти обізнані, але не усвідомлюють в повній мірі, що природне середовище планети Земля та Всесвіт є цілісним організмом, у якому

взаємодіють повітря, вода, ґрунт, рослини, тварини, люди, Сонце Місяць.

4. Діти усвідомлюють себе частиною великого світу, розуміють про залежність свого здоров'я від стану природи, прагнуть до самостійних дій у природі (доглянути, протидіяти тим, хто шкодить).

Освітній напрям «Дитина у світі мистецтва»

Мистецько-творча компетентність

1. Діти розрізняють жанри художнього твору (казка, оповідання, вірші, байка).
2. Не завжди діти знають повну назву твору, помилятися іменах авторів. Відповідають на запитання за змістом прочитаного.
3. Розуміють ідею твору. Орієнтуються в його композиційній структурі. Діти можуть самостійно аналізувати та оцінювати характер, вчинки персонажів.
4. Більшість дітей виразно виразно декламують вірші на пам'ять, розказують скоромовки, лічили тощо.
5. Не завжди розуміють і можуть самостійно правильно пояснити прихований зміст приказок та прислів'їв.
6. Упізнають портрети відомих українських письменників, пригадують назви написаних ними творів.
7. Діти залюбки відтворюють зміст художнього твору, самостійно передають характери персонажів у театралізованих іграх за змістом знайомих художніх творів, інколи потребують підказок дорослого.
8. Діти з цікавістю ставляться до різних видів мистецтва, з частковою підказкою дорослих аналізують твори різних мистецтва їх особливості, як спільні так і відмінні.
9. Діти самостійно створюють власні художні образи в різних видах образотворчого мистецтва.
10. Діти за допомогою кольору, ліній, форми та композиції намагаються передати свій емоційний стан. Зрідка припускаються помилок у доборі кольорів, передачі форми, пропорцій об'єктів, інколи потребують допомоги дорослого.
11. Більшість дітей виявляють ініціативу в музично-руховій та пісенній діяльності. Діти намагаються чітко співати, правильно відтворювати у рухах ритмічні малюнки танцю, гри
12. Діти можуть визначати з частковою допомогою дорослого жанр маршу, пісні, танцю. За допомогою додаткових запитань дорослих можуть визначити особливості, розрізнити характери, спів ставляють між собою. Упізнають мелодію знайомого музичного твору, називають улюблені музичні твори.

13. Діти мають елементарного поняття про структуру музичного твору, з допомогою дорослих розрізняють властивості звука (довгий-короткий, високий-низький, гучний-тихий).
14. Більшість дітей співають пісні виразно природнім голосом, хоча деякі діти потребують словесних підказок педагога, співають неохоче, не вимовляють чітко слова, не прислухаються до музичного супроводу.

Освітній напрям «Гра дитини»

Ігрова компетентність

1. Діти творчо відображають у грі діяльність та взаємини дорослих, намагаються урізноманітнювати сюжет гри. Виявляють елементи винахідництва, використовують предмети-замінники, проявляються експериментальні здібності.
2. Діти залюбки відображають навколишньою діяльністю, створюють роботу за власним задумом чи схемою, злагоджено діють з усіма учасниками.
3. Знають та впізнають різні види іграшок.
4. Знають і називають різні види образних іграшок, розрізняють представників різної статі.
5. Знають їх властивості.
6. Діти можуть самостійно визначитися із сюжетом гри, виявляють самодіяльність на основі пригадування відомого. Але зрідка потребують підказок дорослого.
7. Діти не завжди дотримується ігрового партнерства та рольових способів поведінки, норм та етикету спілкування у процесі гри.
8. Діти свідомо ставляться до гри з однолітками, отримують радість та задоволення від гри. Діти можуть елементарно пояснити свої дії, висловити своє ставлення до гри з однолітками.
9. Діти ініціюють, обирають, підтримують та вибудовують різні сюжети, рідко потребують заохочення дорослих.
10. Більшість дітей уміють з допомогою та самостійно організують спільну з однолітками діяльність, налагоджують взаємини.

Освітній напрям «Дитина в сенсорно-пізнавальному просторі»

Сенсорно-пізнавальна компетентність

1. Діти вміють порівнювати предмети за висотою, товщиною, шириною, довжиною, але допускаються неточностей під час побудови ряду величин та використанні слів-термінів ознак величин. Діти знають, що таке сантиметр, але не ознайомлені з поняттями кілограм та літр. Частково володіють навичками вимірювання.
2. Діти розпізнають геометричні фігури та їх властивості (трикутник, чотирикутник, круг, квадрат, помиляються у називанні п'ятикутника та ромба, шестикутника). З допомогою педагога здійснюють серіацію і класифікацію геометричних фігур за певною ознакою. Діти помиляються при називанні елементів многокутника: сторони, вершина, кут.
3. Діти недостатньо володіють навичками орієнтування в просторі, вагаються під час визначення розташування предмета на площині, проміжних напрямків (верхній лівий кут, правий нижній кут).
4. Діти мають уявлення про співвідношення одиниць часу, вміють користуватися календарем.

Логіко-математична компетентність

1. Діти на середньому рівні володіють кількісною та порядковою лічбою в межах 10. З допомогою дорослого утворюють число різними способами, припускаються помилок у розрахунках. Діти намагаються порівнювати суміжні числа. Почали вживати терміни «попереднє», «наступне» число.
2. Більшість дітей не знають склад числа в межах 10, помиляються під час заповнення карток на склад числа. Не називають компоненти дії додавання «сума», «доданок».
3. Не всі діти не вміють обчислювати приклади в межах 5 на додавання та віднімання за допомогою лінійки.
4. Діти самостійно не вміють складати та розв'язувати задачі на знаходження суми та залишку, на зменшення та збільшення числа на кілька одиниць.

Освітній напрям «Мовлення дитини»

Мовленнєва компетентність

1. Діти з деякими помилками вимовляють деякі групи звуків рідної мови слова зі збігом приголосних (книга), та африкатами (дж),(дз), потребують корекції педагога.

2. Діти розрізняються наголос в окремих словах, за зразком дорослого правильно вимовляють слова і фрази за допомогою наголосу, інтонації.
3. Відчувають риму, намагаються добирати найпростіші рими, зокрема імена, потребують часткової допомоги дорослого.
4. Знають та розповідають скоромовки, загадки, приказки. Самостійно вживають:
 - слова-назви предметів, дій, ознак, властивостей;
 - добирають синоніми, антоніми, омоніми, багатозначні слова.
5. Діти з допомогою дорослого вживають слова для визначення якостей і властивостей об'єктів, що характеризують зовнішність, риси, поведінка, людей та тварин.
6. Діти добирають слова, що виражають емоційні стани (настрій сумний веселий), узагальнюючі слова, образні порівняння, потребують часткової допомоги дорослого.
7. Діти правильно вживають назви людей за фахом.
8. Правильно вживають закінчення родового відмінку іменників у однині та множині у назвах, що мають тільки форму множини, інколи помиляються.
9. Правильно вживають різні форми слів для назви різних об'єктів, рідко помиляються утворюючи назви дитинчат тварин, зокрема з пестливими суфіксами, назви малят тварин і назви тварин жіночого роду від іменників чоловічого роду й навпаки.
10. Мають граматичне чуття до утворення слів, узгоджують різні частини мови в роді числі та відмінку; розпізнають спільнокореневі слова.
11. Уміють складати прості та складні речення зі сполучниками, вживанні вставних слів, в утворенні порівняльних зворотів зі сполучниками (мов, наче).
12. Діти вільно спілкуються українською державною мовою, користуються мовними формулами (привітання, прохання, вибачення). Усвідомлюють, що в Україні українська мова є державною. Діти потребують словесних підказок дорослих, в очищені мови від суржику.
13. Правильно, чітко вимовляють всі звуки української мови, більшість дітей спілкуються українською мовою. Активно використовують словниковий запас українською мовою.
14. Слухають і вільно розуміють мовлення дорослих.

Комунікативна компетентність

1. Уміють підтримувати розмову, будувати різні форми діалогу.
2. Діти вміють слухати свого співрозмовника залежно від міри прихильності, при спонуканні пригадують навички поведінки.

3. Підтримують інтерес дітей до спілкування з однолітками в різних видах діяльності, можуть самостійно налагоджувати взаємини з партнерами по грі.
4. Діти намагаються самостійно складати перекази казок та оповідань, давати характеристику вчинків персонажів.
5. З несуттєвими підказками дорослого складають описові та сюжетні розповіді за дидактичними картинками, порівняльні описи двох іграшок.
6. Діти виявляють словесну творчість: самостійно складають казки, короткі історії із введенням образів. Діти мають достатній рівень словникового запасу.
7. З незначними підказками дорослого складають описи-загадки, описують добре знайомі репродуктивні картини. Залюбки беруть участь у складанні колективного листа.